

for Kysten og for, at store Værdier skulle gaa til Spilde, vil det jo være rimeligt nok, at der fremkommer Forslag for Rigsdagen om at gøre noget for at forebygge noget saadant. Under alle Omstændigheder føler jeg mig tryk ved, at baade Landbrugsministeren og Rigsdagen ikke uden nøje forudgaaende Undersøgelse ville indlade sig paa at give Bevilling, medmindre en saadan Bevilling er saa godt som absolut nødvendig.

Dernæst gaar jeg over til Ændringsforslaget under Nr. 6. Det er Landbrugsministeren, som har stillet dette Forslag. Udvalget har tilladt sig at tilegne sig det, fordi det i det hele har sluttet sig til og været glad ved det. Det gaar ud paa, at den Bekendtgørelse, der omtales i § 5, og som skal indeholde en Beskrivelse af Kystfredningen og Afmærkningen, hvor Forbudet er nedlagt rundt omkring ved Amtets Kyster, skal indrykkes i Lovtidenden, og at et Aftryk — det er det, som staar i Ændringsforslaget — vil blive udfærdiget og kunne faas trindt omkring hos Amtmændene; naar man henvender sig til dem, kan man faa det uden Betaling, og det har ikke saa lidt at sige, navnlig for dem, der ernære sig ved Stenfiskeri, at have disse Bekendtgørelser og vide, hvorledes Afmærkningen er paa de forskellige Steder indenfor Amtets Kyster.

Dernæst skal jeg gaa over til Ændringsforslag Nr. 7. Der hedder det sig, at naar 5 Aar ere gaaede, efter at Forbudet er blevet nedlagt, saa kan man henvende sig til Landbrugsministeren, fremsende Begæring til ham om en ny Undersøgelse. I den bestaaende Lov er Forholdet det, at naar de 5 Aar ere gaaede, kan vedkommende forlange, at saa skal der være ny Synsforretning og ny Afgørelse altsaa tillige. Men det kunne de ikke fordrø her efter denne Lov. Det er en Begæring, der skal indsendes til Ministeren, men vi ville gerne have det saadan, at det gamle Forhold bliver opretholdt, at naar 5 Aar ere gaaede, saa kunne alle og enhver, der ere interesserede i, om der er Forbud nedlagt eller ikke Forbud nedlagt, alle kunne i det hele taget henvende sig til Ministeren og foranledige, *foranledige* en ny Kystkommissionsforretning. Vi have ment i Udvalget, at det skulde være de paagældendes Ret.

Endelig have vi Ændringsforslag Nr. 8. Det er kun en lille Tilføjelse, at der efter „Fæstningsanlæg“ skal indskydes „, Kabel-

anlæg“, f. Eks. Telefonkabler eller Telegrafkabler eller mulig andre Kabler. I Nr. 9 der udgaar „Genstande“, hedder det sig, og i Stedet derfor sættes „Materialier“. Det er det Udtryk, vi have foretrukket i Stedet for „Genstande“, Sand og Grus og dette; naturligvis kan det godt gaa under Navnet „Genstande“, men „Materialier“ have vi fundet var bedre.

Endelig komme vi til Ændringsforslag Nr. 10. Det er nemlig en Omredaktion af det paagældende Punkt i Forslaget. Og samtidig dermed, at dette Forslag bliver omredigeret, er det ogsaa gjort lidt simplere. Det hedder i den paagældende Passus i Forslaget, at vedkommende Stenfisker skal paa begge Sider af sit Skib have en hvidmalet Plade, og der skal han med store, 10 Tommer høje Bogstaver, der skulle være sorte, have paamalet hans Navn, hans Hjemsted o. s. v. og endelig Ordet Stenfisker og tillige Registernummeret paa hans Skib, og det er lidt meget. Vi nøjes altsaa med „St. F.“ som Stenfisker og Registernummeret og mene, at det er tilstrækkeligt. Bare man har Registernummeret, kan man jo henvende sig til Registreringsbureauet her i København og faa at vide, hvor Hjemstedet er.

Saa er der Nr. 11, det vil jeg gemme lidt, og tage Nr. 12 og Nr. 13. Nr. 13 knytter sig til § 12. Det er jo ikke tilstrækkeligt, at vi faa en god Lov gennemført, men det er ogsaa af stor Vigtighed, at denne Lov kommer til at træde ud i Livet, saaledes som den i Virkeligheden er, og hermed skal jo visse Myndigheder have Tilsyn. Tilsynet er her i Loven dels Politiet og dels Fiskerikontrollen. Man har i Udvalget næret Tvivl om, at det var tilstrækkeligt, og saa have vi i Nr. 12 tilføjet: „Toldopsynet og Strandfogederne“. Men saa i Nr. 13 have vi tillige sat — det er et nyt Punktum —: „I øvrigt bemyndiges Landbrugsministeren til paa Steder, hvor Kystfredningens Udførelse maatte paakræve det, at ansætte dertil egnede lokale Tilsynsmænd“. Dette sidste vil sikkert paakræves adskillige Steder. Ved Langelands Østkyst og til Dels ogsaa ved Vestkysten vil det absolut blive paakrævet. Forholdet er saadant nu, at Amtet har allerede ansat to paa Østkysten, to saadanne lokale Tilsynsmænd, og de have fuldt op af Arbejde. Og ved de fynske Kyster og navnlig ved Fyns Vestkyst, Sydvestkyst og Smaaøerne, der er ganske det samme Tilfældet. Det er jo saadan — det er jo nærmest Stenfiskerne, der nu og da ere lidt nærgaaende, mere end de